

ERC, DEP?

written by Pere Grau i Rovira | 25 de juliol de 2024

En el moment que escric aquest article, sembla que realment ERC vol ratificar el seu certificat de defunció investint Illa com a president de la Generalitat. Els anomenats "pragmàtics" del partit es veu que ho volen justificar pel temor que en noves eleccions la patacada encara fos més grossa. Ja ho he dit i ho repeteixo que no m'entra a la barretina una ceguesa tan esclatant. Noves eleccions en vindran un any o altre i si ara investeixen Illa, quan es tornin a posar les urnes, ERC desapareixerà com a partit rellevant a la política catalana. I això no pot alegrar ningú. Si la cúpula del partit vol invertir Illa, fatal. Si les bases ho aproven, pitjor.

En canvi, si el partit es decidís a fer un canvi valent i decidit; si se sumés a una crida conjunta dels partits independentistes, com proposa l'ANC amb una "Entesa per Catalunya"; si junt amb els altres deixés ben clar que d'ara endavant no es deixarà engalipar amb promeses i fórmules vagaroses que no es compleixen mai i que els deixa en ridícul a Madrid; si deixés ben clar, junt amb els altres, que, encara que no es presentin en llista única, tindran una estratègia comuna de cara a acabar la feina començada el 2017, tot això, flanquejat per les crides de les entitats de la societat civil, portaria altra vegada a les urnes, tant per als ara decebutos com per donar un tomb que significués no sols un aturament de la caiguda al barranc de la irrellevància, sinó també l'inici d'una nova pujada en vots i escons.

No, senyors i senyores d'ERC: la gran majoria dels catalans no podrà comprendre de cap manera que facin president de la Generalitat un personatge que va donar entusiasta suport a l'aplicació de l'article 155 a Catalunya, que va anar de bracet amb els de Vox i altres extremistes en manifestacions contra la independència de Catalunya. I si arriben a fer-ho (i ara, malauradament tot sembla indicar que ho volen fer) hauran

de suportar la sospita que si ho fan és sobretot per conservar les menjadores que ara veuen en perill. La pressa que té ara ERC, per diluir les seves exigències amb una fraseologia que no pot amagar el seu renunciament a punts clau que de primer tenien no auguren res de bo.

Es pot discutir tant com es vulgui sobre les fallades que han fet Junts o la CUP, però en aquests moments, la clau de la situació recau sobre les espatlles dels dirigents d'ERC i aquesta responsabilitat històrica no els hi pot treure ningú. O s'aclofen, cedeixen a uns acords que Madrid interpretarà, com sempre, com li donarà la gana, i "després de nosaltres, el diluvi", o planten cara, com esperem tants catalans i, per dur que sigui, s'incorporen a un front comú (que no vol dir cap llista única) que pugui tornar la il·lusió a l'electorat que ara ja no es refia de ningú.

Senyors i senyores d'ERC, que prefereixen: arriscar-se a noves eleccions en les quals puguin ressorgir de les cendres com el mític ocell Fènix? O, per por, cedir (de fet, encara que no sigui de paraula) al que voldria Madrid, i que darrere del nom d'ERC puguem escriure que descansi en pau, DEP?